

Medegelovigen,

Elke mens, jij en ik, worstelt wel eens met een diep verlangen dat we niet benoemen kunnen of durven...

In elke mens is het verlangen aanwezig dat nieuwsgierig en geïntrigeerd zoekt naar geluk, waarheid en liefde.

Dat verlangen is meestal vaag, onzeker, zonder richting of duiding.

Blijkbaar is er hulp van de andere nodig om dit sluimerend verlangen te onderkennen en het een bestemming te kunnen geven

en te durven zeggen: het is God waar mijn hart naar op zoek is...

Maar welke God beantwoordt aan het verlangen van ons hart?

De manier waarop Johannes vanaf het begin Jezus voorstelt, maakt het duidelijk “zie het lam Gods!”

Geen leeuw of een adelaar of een ander sterk en moedig dier, maar het symbool van de weerloosheid, van de zachtmoedigheid en de zichzelf opofferende dienstbaarheid, het Lam. Door die vergelijking met het lam wordt Jezus voorgesteld als de ‘Dienaar’ van God en van de mensen.

Het is aan Hem dat de leerlingen verwonderd vragen : ‘waar verblijft gij?’

Dit wijst naar interesse van de leerlingen in Jezus en dat zij bereid zijn hun eigen zelfgenoegzaamheid en pretentie opzij te zetten om in het spoor te treden van de bescheiden, belangloze dienstbaarheid van de pas ontdekte man Jezus.

Jezus beantwoordt deze vraag met een uitnodiging ‘kom mee en je zult zien’.

Deze woorden zijn geen uitnodiging om eens vriendelijk en vrijblijvend kennis te maken.

Het is een vraag om levensgemeenschap te vormen met de Dienaar van God en van de mensen.

Enkel door te proberen en bij te horen kunnen zij ervaren of het de dienstbare Jezus is die hun verlangen kan vervullen.

Al doende leren zij hem kennen, “Zien” betekent dus gaandeweg begrijpen.

Ze zagen Jezus bezig en ze werden zijn eerste volgelingen.

Wat zouden wij zoal meemaken en zien als wij eens een hele dag bij Jezus zouden blijven?

Vooraf twee dingen, denk ik:

Zijn gebed tot zijn vader en zijn zorg voor de gekwetste mens.

Wij zien Jezus regelmatig spreken tot de ‘Vader’.

Als ook wij bidden tot onze ‘Vader’ dan veronderstelt dit dus een hartelijke relatie tot God, die niet als een afstandelijke albeheerser wordt gevoeld, maar als een zorgzame nabije levensbrenger.

Het gaat over een liefdevolle verbondenheid met iemand die ons, mensen, beminnenswaardig vindt, hoe klein en hoe zwak wij ook zijn.

Jezus’ gebed was een gebed van dankbaarheid voor het leven dat Hij ontving van zijn liefdevolle Vader.

Als wij in Jezus’ omgeving willen verblijven

dan kan dat ook alleen als ons hart fundamenteel dankbaar blijft voor het leven dat we elke dag opnieuw ontvangen.

Natuurlijk lukt ons niet alles. Maar er zijn duizend keer meer redenen om dankbaar te zijn voor het goede dat ons omringt dan om bitter te zijn over wat ons niet lukt.

En wij zien ook Jezus' dienende zorg voor de gekwetsten.

God erkennen als Vader van ons allen betekent dat wij allen, zonder onderscheid, graag gezien zijn.

En dat maakt ons allemaal tot mensen die gelijkwaardig zijn, de moeite waard om bemind te worden, ook al zijn wij arm, misdeeld, oud of ziek.

Jezus was er voor iedereen!

Als wij in Jezus' omgeving willen verblijven dan kan dat alleen als ons hart en onze handen dienstbaar worden zonder onderscheid te maken tussen mensen.

Dat is niet zo eenvoudig... als mens hebben wij onze sympathieën en voorkeuren.

Maar als wij geloven in de kracht van Jezus, willen ook wij kiezen broer en zus te worden van anderen, ook van kleinen en zwakken.

Dat kan in kleine en grote dingen...

Vandaag worden wij daar toe opgeroepen door Vredeseilanden. Zij vragen onze steun om te kunnen blijven werken aan een andere wereld. Een wereld waarin we beseffen wat het belang van goede en eerlijke voeding is. Een wereld waarin we de rol van boeren erkennen en samen werken aan goede, eerlijke alternatieven.

Moge wij geloven in de kracht van onze binding met Jezus, moge wij kiezen voor de beschadigde mens en zo Jezus als onze supporter herkennen!

*Agnes De Bondt
14 januari 2018*

met inspiratie van Frans Mistiaens SJ en Chantal Leterme